

som er fæstet paa et helt Aar, eller som har tjent i et saadant Tidsrum, i en Uge i Tjenestetidens Løb. Er Tidspunktet for Ferierne ikke fastsat i Kontrakten, afgør Husbonden i Tilfælde af Uenighed, hvornaar Ferie skal gives.

17. Al den *Skade*, som Tyendet paafører Husbonden af Forsæt, Ugatsomhed eller Mangel paa nogen særlig Art Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil det har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lønnen.

18. At et Tyende ikke kan være forpligtet til at arbejde for andre end for den, til hvem det er fæstet, er en Selvfølge. Herfra gøres dog den Undtagelse, at hvis *Husbonden dør* eller hans Bo kommer *under Konkursbehandling*, fortsættes Tjenesteforholdet med Enken, Arvingerne eller Boet i Husstanden eller Bedriften, saaledes som det oprindelig var indgaaet; paa samme Maade fortsættes paa en Landejendom, dersom en Udlægshaver eller Brugspanthaver tiltræder Ejendommens Besiddelse, Tjenesteforholdet i Bedriften med Udlægshaveren eller Brugspanthaveren. Dog er enhver af Parterne berettiget til at opsige Forholdet til Ophør med 2 Maaneders Varsel til en af de almindelige Skiftetider eller med 3 Maaneders Varsel til den 1. i en Maaned. (Om Tyendets Fortrinsret for Lønnen samt om dets Ret til i nogle af de heromhandlede Tilfælde at fordre Sikkerhedsstillelse for Lønnen m. v. se under 19).

19. *Om Sikkerheden for Tyendets Løn*. I Konkursboer samt i Dødsboer, hvori Arv og Gæld er fragaaet, skal Tyendets Krav paa Løn og Kostpenge for det sidste Aar, ligesom hidtil, være privilegeret. Bliver et bestaaende Tyendeforhold i Henhold til Bestemmelserne under 18. fortsat med Boet, fyldestgøres Tyendets Krav for Tiden efter Konkursen eller Dødsfaldet som Massekrav. (Dette sidste var indsat af Ministeriet, der ligeledes tilføjede den herefter følgende Regel). Har Husbonden i Henhold til Forordning af 28. Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 pantsat Løssøre i Forbindelse med fast Ejendom, skal Fortrinsretten, uanset den stiftede Panteret, tilkomme det paa Landejendommen værende eller i Bedriften arbejdende Tyende ogsaa i det saaledes pantsatte Løssøre i det Omfang, hvori det er fornødent, for at Tyendet kan opnaa Dækning for sit Tilgodehavende, dog ikkun for Tidsrummet fra to Maaneder forinden Konkursen eller Dødsfaldet, indtil Tjenesteforholdet ved Opsigelse fra Tyendets Side efter Konkursen eller Dødsfaldet kan bringes til Ophør. — Naar Arv og Gæld fragaas i Husbondens Bo eller Boet kommer under Konkursbehandling, eller naar Udlæg til Forauktionering gøres i en Ejendom, ved hvis Pantsætning Forordning af 28. Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 er anvendte, skal Tyende, som paa den Tid har Tjeneste i Huset eller paa den